

AVIZ
**referitor la propunerea legislativă pentru modificarea și
completarea Legii nr.304/2004 privind
organizarea judiciară**

Analizând propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr.304/2004 privind organizarea judiciară, transmisă de Secretarul General al Camerei Deputaților cu adresa nr.Plx533 din 03.09.2007,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele observații și propuneri:

1. Inițiatorul propune modificarea și completarea Legii nr.304/2004 privind organizarea judiciară. Analizând propunerea legislativă, constatăm că în realitate se urmărește modificarea și completarea unor dispoziții ale art.33 din **Legea nr.303/2004** privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care nu se regăsesc în cuprinsul art.33 din **Legea nr.304/2004** privind organizarea judecătorească, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Ca urmare, trimiterile la actul normativ asupra căruia se intervine legislativ urmează a fi modificate.

Prin conținut și obiectul reglementării, propunerea legislativă face parte din categoria legilor organice, împrumutând acest caracter de la legea propusă a fi modificată și completată. În aplicarea dispozițiilor art.75 alin.(1) din Constituție, prima Cameră sesizată este Camera Deputaților.

2. Având în vedere că actul normativ asupra căruia se intervine legislativ este, așa cum am precizat, **Legea nr.303/2004**, și nu Legea nr.304/2004, și ținând seama că se dorește modificarea și completarea doar a unui singur articol din Legea nr.303/2004, și anume art.33, pentru corectitudinea redactării, este necesară reformularea **titlului și a părții introductive a articolului unic**, astfel:

„Lege pentru modificarea și completarea art.33 din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor”.

„Articol unic. - Articolul 33 din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.826 din 13 septembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:”.

3. La partea dispozitivă a pct.1, deoarece articolul din actul normativ de bază asupra căruia se intervine este precizat în partea introductivă a articolului unic, sintagma „La articolul 33” trebuie eliminată.

4. La partea dispozitivă a pct.2, pentru respectarea exigențelor de tehnică legislativă, textul trebuie reformulat, astfel:

„2. După alineatul (14) se introduce un nou alineat, alin.(14¹), cu următorul cuprins:”.

Referitor la norma propusă, este de reflectat dacă este funcțională, de vreme ce la alin.(14) se prevede că „Persoanele prevăzute la alin.(5), (7) și (8) vor susține, la finalizarea cursului prevăzut la alin.(13), un examen pentru verificarea cunoștințelor. Nepromovarea examenului atrage eliberarea din funcție, cu obligația restituirii indemnizațiilor primite în perioada în care au urmat cursurile”. Ca urmare, această dispoziție vizează:

a) persoanele care au îndeplinit funcția de judecător sau procuror cel puțin 10 ani și care și-au încetat activitatea din motive neimputabile (art.33 alin.(5));

b) persoanele care au îndeplinit funcția de magistrat-asistent la Înalta Curte de Casație și Justiție cel puțin 10 ani și care și-au încetat activitatea din motive neimputabile (art.33 alin.(7));

c) avocații cu o vechime în profesie de cel puțin 10 ani (art.33 alin.(7));

d) persoanele care îndeplinesc condiția de la lit.a)-c) prin cumularea vechimii în funcția de judecător, procuror sau în profesia de avocat(art.33 alin.(8)).

Inițiatorul propune ca „persoanele care anterior plecării din profesie au susținut și promovat examenul de capacitate în funcția de judecător sau de procuror” să fie exceptate de la susținerea, la finalizarea cursului prevăzut la alin.(13), a unui examen pentru verificarea cunoștințelor. Având în vedere că examenul de capacitate este susținut de judecătorii și procurorii stagiați, iar îndeplinirea funcției de judecător sau procuror cel puțin 10 ani implică susținerea și promovarea acestui examen de capacitate, este evident că norma propusă vizează doar unele categorii profesionale: avocații cu o vechime în profesie de cel puțin 10 ani și persoanele care au îndeplinit funcția de magistrat-asistent la Înalta Curte de Casație și Justiție cel puțin 10 ani.

De vreme ce, potrivit alin.(13) al art.33, după numirea în funcția de judecător sau procuror, toate persoanele prevăzute la alin.(5), (7) și (8) sunt obligate să urmeze, pe o perioadă de 6 luni, un curs de formare profesională în cadrul Institutului Național al Magistraturii, este de reflectat dacă se justifică instituirea unei norme discriminatorii, în defavoarea avocaților cu o vechime în profesie de cel puțin 10 ani și persoanelor care au îndeplinit funcția de magistrat-asistent la Înalta Curte de Casație și Justiție cel puțin 10 ani și care au fost numite în funcția de judecător sau procuror, numai aceste două categorii fiind obligate, conform propunerii legislative, să susțină examenul.

Chiar făcând abstracție de această discriminare, câtă vreme nu se propune exceptarea și de la obligația participării la curs, propunerea legislativă păstrând această obligație și dispensând numai de examenul care finalizează cursul, această propunere ridică serioase semne de întrebare: ori dispensează atât cursul cât și examenul, ori urmează regimul *de lege lata*.

PREȘEDINTE

dr. Dragoș ILIESCU

București

Nr. 1165/5.09.2007